

[Ministeren for skatter og afgifter]

også, at jeg er blevet kritiseret fra andre sider for, at han har haft fingeren lidt langt fremme her. Det kan vel ikke være rigtigt, at man på den ene side kritiserer mig for ikke at komme med nogen anvisninger og på den anden side netop kritiserer mig for, at jeg er kommet med for mange anvisninger. Jeg synes sådan set nok, at der er – som jeg har sagt ved en tidligere lejlighed – både vitaminer, kalorier og krydderier i denne anretning, nogenlunde skønsomt sammenblandet, men dog på en sådan måde, at det ikke står ultimativt frem, men kan være et fornuftigt udgangspunkt for en videre forhandling. Og det synes jeg sådan set er en rimelig måde at gøre det på.

Hr. Bernhard Baunsgaard var venlig nok til at fremhæve, at en række af de midler, jeg foreslår, når vi skal begrænse fradragene, har den samme virkning som det radikale venstres tidligere forslag. Det vil jeg godt fremhæve som noget centralt. Det er sådan set ikke så underligt, for en af modellerne på rentebegrænsningsområdet er just den, som det radikale venstre selv har fremsat forslag om her i folketinget, og som den socialdemokratiske regering ved min forgænger yderligere fremsatte forslag om i 1975. Her taler vi om 3/4 af samtlige fradrag, så det er ikke så underligt, at virkningen bliver nogenlunde ensartet. Det er sådan set også meningen, at virkningen skulle blive nogenlunde ensartet, for vi har sigtet imod, at der skulle kunne konstateres et flertal omkring princippet om at begrænse rentefradraget allerede her ved redegørelsesdebattens forløb, og det synes at være lykkedes.

Hr. Arne Bjerregaard lagde i sit indlæg megen vægt på, at der med hensyn til beskatningen af familien, hvor begge ægtefæller er udearbejdende, eller hvor kun den ene ægtefælle er udearbejdende, ikke må være noget skattemæssigt incitament til at ændre forholdet mellem hjemmearbejde og udearbejde. Jeg vil da godt medgive med det samme, at det måske ikke er den vinkel, der er mest dyrket i redegørelsen herfra, og i det omfang, hr. Arne Bjerregaard tilkendegiver, at han lægger vægt på seriøst at komme med i de videre forhandlinger, og at dette forudsætter, at denne vinkel bliver dyrket med større omsorg, end det måske hidtil har været tilfældet, er vi parat til at gå ind i en drøftelse heraf.

Hr. Ib Christensen var ligesom hr. Freddy Madsen i det store og hele positiv over for oplægget, tror jeg nok jeg har lov til at konkludere. Man kaldte det ligefrem et modigt oplæg, men for at blande lidt malurt i bægeret så man nu gerne, at der havde været lidt mere visionære synspunkter med, ikke mindst omkring kildeartsbeskatning.

Jeg tror nok, at fronten og flanken er bred nok i det oplæg, der ligger her, og det kan altså være nødvendigt og fornuftigt at foretage en vis frontafkortning, hvis man ønsker gennemført en række af sine væsentlige synspunkter, og ikke at udvide fronten eller flanken for stærkt, hvad der ville have været tilfældet, hvis vi f. eks. havde taget hele spørgsmålet kildeartsbeskatning eller andre spørgsmål med her. Det er sådan set grunden. Heri ligger ikke, at vi ikke ønsker at tage stilling til en række af de synspunkter, som hr. Ib Christensen også fremsførte, men alene, at der i dette oplæg er så meget stof til forhandling og til forhåbentlig gennemførelse, at det må være tilstrækkeligt i første omgang. Vi skal jo også have noget at lave resten af årene her i 1970'erne, og dér kan vi med rette tage det spørgsmål og andre spørgsmål op.

Til hr. Waldorff vil jeg sige, at jeg var meget glad for, at hr. Waldorff, egentlig ulig nogen af de andre ordførere, ligesom trak nogle af sine egne midler frem, som var nødvendige for at gennemføre en skattereforud fra VS-synspunkter. Jeg synes sådan set, at det er en rimelig måde at argumentere på og diskutere på, men jeg synes ikke, det var helt rimeligt, at hr. Christophersen og hr. Hagen Hagensen alene forfaldt til en gold kritik af alt det, man ikke ville være med til, og glemte at fortælle, hvad man gerne ville være med til, og hvilke midler man gerne ville anvende. Hvis jeg stiller det over for hr. Waldorffs indlæg, så synes jeg netop, at det er rimeligt at fremhæve, at hr. Waldorff tilkendegav, hvilke midler VS vil lægge til grund for en løsning af en række af de problemer, vi mener er helt afgørende alle sammen. Det kunne man koncentrere sig lidt mere om i anden omgang, så det bliver lidt lettere i det videre forhandlingsforløb.

Jeg skal afslutte med at takke for de indlæg, der er fremkommet her i første omgang, og sige, at redegørelsen fra regeringens side har været fremsat med henblik på en forhandling, og at jeg synes, det lover ganske